

Llegiu atentament el text i responeu a les qüestions plantejades

Espanya ha sofert una transformació social formidable en poques dècades. Les parelles cohabituen sense casar-se i els homosexuals contreuen matrimoni. La digitalització avança sense fre en una societat cada vegada més multicultural mentre joves espanyols ultraformats ocupen llocs clau en empreses capdavanteres de mig món. En la cultura empresarial perviuen, no obstant això, usos i costums propis d'una altra època. Les jornades laborals interminables i partides per una llarga pausa per al dinar són encara un signe d'identitat del sector privat espanyol malgrat que minven la productivitat i l'avanç de la igualtat entre homes i dones a Espanya.

Un grapat d'empreses espanyoles ha adaptat el seu horari al dels països del nostre entorn, però el canvi profund i generalitzat no acaba de quallar, tot i que les empreses que ho proven repeteixen. I no arrenca perquè el principal obstacle és l'arrelada cultura del presencialisme, difícil de canviar entre directius que fa dècades que funcionen de la mateixa manera i que es resisteixen al canvi per por de perdre el control sobre els seus empleats (hi coincideixen desenes d'empresaris, acadèmics, polítics i treballadors consultats per a l'elaboració d'aquest reportatge). Poc importa que les tecnologies —ordinadors portàtils, tauletes, telèfons intel·ligents i tota la resta— hagin permès a milions de persones del món canviar la seva forma de treballar. Aquí la cultura dominant fa que el treballador romangui enganxat a la cadira fins que el cap surt per la porta per por d'haver de sentir «però ja te'n vas a casa?».

«No es tracta només de canviar l'horari, es tracta sobretot de canviar la mentalitat dels caps; que se'ls fiqui al cap que més hores a l'oficina no impliquen més productivitat», opina Anna Mercadé, directora de l'Observatori de Dona, Empresa i Economia de la Cambra de Comerç de Barcelona. Mercadé ha presentat recentment un estudi que recull 3.000 entrevistes a empresaris catalans. «Hi ha un problema de mentalitat», argumenta. «Són gent d'una altra generació, que no han crescut amb la tecnologia, però hauran de canviar. Cada vegada més persones tenen clar que no volen arribar a casa seva a l'hora del bany del nen. Les que vulguin ser empreses de futur hauran de percebre els canvis que hi ha a la societat».

Ana Carbajosa (29-07-2015. *El País*).

http://politica.elpais.com/politica/2015/07/16/actualidad/1437054810_418763.html

Qüestions:

1. Posau un títol al text que n'expressi la idea principal i justifiqui l'elecció (màxim 5 línies). (1,5 punts)
2. Feu un resum del contingut del text (màxim 5 línies). (2 punts)
3. Identifiqueu-ne les idees principals i les idees secundàries. (1,5 punts)
4. Respondeu a les qüestions següents **relacionant-les amb els continguts del text i argumentant** les respostes: (3 punts)
 - a) Explicau el significat d'aquesta frase: «el principal obstacle és l'arrelada cultura del presencialisme».
 - b) Proposeu mesures per contribuir al canvi en la jornada laboral tradicional.
5. Feu una valoració crítica del text. (2 punts)